

۱- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. اَرَادْتُ (خواستند) - مَعْلَمَات + هُنَّ (معلمان خود) - اَنْ يَعْظُنَ + هُنَّ (که آن‌ها را نصیحت کنند) - کلمات قیمة (سخنان ارزشمند) - تَفِيدُ (که مفید باشد)

۲- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. در گزینه‌های داده شده، مثنای کلمه «رَجُلٌ» به عنوان مفعول به قرار گرفته، بنابراین منصوب است. به همین دلیل کلمه «رَجُلٌ» باید با «-َ یَنْ» نصبی - جرّی تشبیه شود (رفع مثنی به «ان» می‌باشد). همچنین کلمه «فاضل» که صفت «رَجُلِین» می‌باشد باید در اعراب، جنس، تعداد و معرفه یا نکره بودن از آن تبعیت کند. به همین دلیل این کلمه هم به صورت مثنی و منصوب (فَاضِلِین) آورده می‌شود.

توجه: فاعل فعل «رَأَيْتُ» ضمیر «تُ» می‌باشد.

صورت صحیح جمله: «رَأَيْتُ رَجُلِینَ فَاضِلِینَ»

۳- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. (الزهورُ: اسم تصبیر، ثمرات: خبر آن و منصوب بالکسر) ۱- کَانَ: حرف مشبیه بالفعل. ۲- ثمرات (ص: ثمرات خبر کانت و منصوب بالکسره) ۳- ثمرات (توضیحات گزینه‌ی ۲)

۴- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است.

«لیس» از افعال ناقصه - «هَنْ» اسم کیس و محلاً مرفوع است.

در گزینه‌های (۱)، (۲) و (۳) به ترتیب کلمه‌ی «هَنْ» مفعول به و محلاً منصوب، «اسم اِنْ» و محلاً منصوب و «خبر کیس» و محلاً منصوب است.

۵- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. «العلاج» مبتدا است و باید مرفوع باشد و علامت رفع آن در این جمله ضمه است. «الواقی» صفت مبتدا است و باید در تبعیت از آن مرفوع باشد. «الدواء» مجرور به حرف جاره «من» می‌باشد. «الشافی» نیز صفت «الدواء» است و باید در تبعیت از آن مجرور باشد. باید دقت داشت که طبق قاعده: «ضمه و کسره بر «واو» و «یاء» ثقیل است» لذا کلمات «الواقی و الشافی» نمی‌توانند ضمه یا کسره بگیرند. بطور کلی کلمات منقوص (کلماتی که به «ی» ختم می‌شوند) در حالت رفعی و جرّی دارای اعراب تقدیری می‌باشند.

۶- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. ۲ - الأُمَّة اسم منسوب نیست. ۳ - مکة و مدینه اسامی منسوب نمی‌باشند. ۴ - مکی و مدنی اگرچه منسوب می‌باشند اما با موصوف خود «سُوْر» باید به صورت مفرد مونث به کار روند چون جمع غیر عاقل است.

۷- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. ۲- مسلمون (ص: مسلمو، زیرا در حالت اضافه نون آن حذف می‌شود)، الاِیرانَ (ص: ایران، زیرا علم با ال نمی‌آید) ۳- المسلمی (ص: مسلمو، زیرا مبتدا است و باید به صورت مرفوع با واو بیاید و از طرف دیگر به دلیل اضافه شدن باید مجرد از ال باشد)، ایرانَ (ص: ایران، زیرا غیر منصرف است) ۴- مسلمین (ص: مسلمو، مانند توضیح گزینه‌ی ۳)

۸- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. زیرا عدد ۱۱ و ۱۲ با معدود خود از نظر جنس مطابق می‌باشد و معدود آن به صورت مفرد و منصوب است (اثنا عشر صفاً).

۹- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. ۱- مسابقات («مباداة» مفرد است نه جمع) تیمها (معادل ادق برای «فریقین» که مثنی است نمی‌باشد) داورانی (معادل ادق برای حکمان که مثنی است نمی‌باشد) ۲- مسابقات (توضیحات گزینه‌ی ۱) برقرار می‌باشد (دارت، فعل ماضی، و زمان حال نیست). ۴- مسابقات (توضیحات گزینه‌ی ۱) داورانی (توضیحات گزینه‌ی ۱) می‌کردند (اشرف، فعل ماضی، که معادل ماضی استمراری فارسی نیست).

۱۰- «ای کاش»

۱۱- گزینه‌ی ۱ صحیح است. هر دو جزء «الحادیة عشره» مبنی بر فتح هستند و باتوجه به اینکه در این عبارت جزء اول این عدد به صورت «الحادیة» آمده است لذا این گزینه نادرست است. توجه کنید که «دَقَائِقُ» معدود «خَمْسُ» است و معدود اعداد ۳ تا ۱۰ جمع‌اند و مجرور. اما از آنجا که «دَقَائِقُ» غیرمنصرف است (جمع مکسر بوزن «مفاعِل» است) در حالتی نصبی و جرّی فتحه می‌گیرد و بنابراین صحیح است.

۱۲- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. (زیرا الحسنات مفعول به و نصب آن باکسره است و فالحسنات مبتدا و رفع آن با ضمه و السیئات مفعول به و نصب آن با کسره است)

۱۳- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. در عبارت داده شده «أُمَّهَات» اسم کان و «یُوَدُّعَنَ» خبر آن است.

۱۴- مهمترین اقسام مبنی بدین شرح است:

(۱) همه حروف مانند: «فی» در گزینه ۲ و «الی» در گزینه ۴

(۲) از میان افعال: ۱- افعال ماضی ۲- افعال امر مانند «أَنْصُر» در گزینه ۴ و «إِجْلِسُ» در گزینه ۲

۳- افعال موکد به «نون تأکید» ۴- افعال جمع مؤنث مضارع مانند «تُشَاهِدُنَ» در گزینه ۳

(۳) از میان اسم‌ها: ۱- موصولات و اسمهای اشاره بجز حالات مثنی: مانند «اللذی» در گزینه ۳

۲- اسمهای استفهام مانند «مَنْ» در گزینه ۳ ۴- ضمائر

بنابراین «عند و یشاهدون» در گزینه ۱، «الذان» در گزینه ۲ و «اللذین» در گزینه ۴ مبنی نمی‌باشند.

بنابراین گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

۱۵- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. برای دست یافتن به پاسخ صحیح، نقش تمام کلمات را بیان می‌کنیم:

کُلٌّ: مبتدا، مرفوع الطیور: مضاف الیه «کل»، مجرور

تُعَرِّدُ: خبر، جمله فعلیه («تُعَرِّدُ» جمله‌ای است که با فعل آغاز شده و فاعل آن ضمیر مستتر «هی» می‌باشد).

فی: حرف جر هذا: محلاً مجرور به حرف جر («هذا» از اسامی اشاره و مبنی می‌باشد)

الفصل: عطف بیان (در اعراب تابع اسم اشاره است)

۱۶- گزینه ۳ پاسخ صحیح سؤال است. عدد «یازده» دارای دو بخش است که هر دو مبنی می‌باشند و از نظر جنس با معدود خود مطابقت دارند. در نتیجه با توجه به مذکر بودن «کتاب» در این جمله، صورت مذکر این عدد مناسب است لذا «أحد عشر» صحیح است.

تذکر: در این عبارت خبر «شبه جمله» (از نوع ظرف و مظروف) و مبتدا نکره است در نتیجه خبر (عندی) بر مبتدا تقدم یافته است.

تذکر: همانطور که گفته شد «أحد عشر» مبنی بوده و با توجه به اینکه در اینجا مبتدای موخر است اعراب آن محلاً مرفوع است.

۱۷- گزینه ۱ صحیح است. علامت تننیه در حالت رفعی «أَنْ» و در حالت نصبی یا جزئی «بَيْنَ» می‌باشد. همچنین علامت جمع مذکر سالم در حالت رفعی «وَنْ» و در حالت نصبی یا جزئی «بَيْنَ» می‌باشد.

۱۸- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. اولاً عدد در این جمله نقش فاعل فعل «اِشْتَرَكْ» را داراست لذا باید مرفوع باشد. ثانیاً اعداد ۱۰ - ۳ از نظر جنس مخالف معدود خود بکار می‌روند. از آنجائیکه «معلمین» جمع مذکر است لذا عدد مناسب آن «سبعة» می‌باشد.

۱۹- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. اسمی که بعد از «لا»ی نفی جنس بکار می‌رود، اسم «لا»ی نفس جنس است. مانند «إله» در این جمله. قبل از «لا» کلمه‌ی دیگری وجود ندارد، بنابراین حتماً خبر این جمله محذوف است. خبر محذوف این جمله «موجود» است. «الله» مستثنی است و نمی‌تواند نقش دیگری بپذیرد.

۲۰- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «جاری» اسم منقوص است و در اینجا اعراب رفع دارد چون صفت برای «نهر» است و در اعراب نیز باید از آن تبعیت کند. «نهر» مبتدای مؤخر و مرفوع می‌باشد. اما با توجه به اینکه «ضمه» بر «یاء» ثقیل است، «یاء» در «جاری» حذف شده و حرف ماقبل «یاء» (یعنی «ر») تنوین کسره می‌گیرد، و کلمه داده شده بصورت «جار» تبدیل می‌گردد. «خضراء» از اسامی غیرمنصرف می‌باشد. بنابراین در اینجا با اینکه مضاف‌الیه برای «أشجار» و مجرور است، حرف آخر آن دارای حرکت فتحه خواهد بود، زیرا در اسماء غیرمنصرف، جرّ به فتحه تبدیل می‌شود.

۲۱- ۱- أَدْكُرُ ۲- أَدْكُرُوا

۲۲- صحیح

۲۳- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. - اومن. (ص: مومن، نعت) ۳- المکان (ص: المکان، عطف بیان و منصوب بالتبعیه) ۴- أسس (ص: أسس، مبنی للمعلوم، چون فاعل آن شخص می‌باشد)

۲۴- گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

* ترجمه‌ی عبارت: «این چیزی است که از قبل به ما روزی داده شده است.»

هذا: مبتدا، محلاً مرفوع / أَلَّذِي: خبر مفرد، محلاً مرفوع / زُفْنَا: فعل ماضی مجهول، نایب فاعل آن ضمیر بارز «نا» / مِنْ قَبْلِ: جارومجرور.

۲۵- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. ص: ۳. «هی الّتی» نشان می‌دهد که مبتدا باید مؤنث باشد در حالی که «سَخَاء» مذکر است - «تَحَلَّى» لازم است به معنی «آراسته می‌گردد»، که با مفعول‌به بودن «صاحب» متناسب نیست - تُرْشِدُهُ» به معنی «راهنمایی می‌کند» است که با «من» متناسب ندارد.

۲۶- گزینه ۱ پاسخ صحیح سوال است. «انّین» صفت و منصوب است به تبعیت از اعراب «اسبوعین» صفت و نعت یکی هستند.

۲۷- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. با توجه به فعل «جاءت» معدود باید مؤنث باشد (ردّ گزینه‌های ۱ و ۲) چون عدد به کار رفته نقش فاعلی دارد باید مرفوع بیاید (ردّ گزینه ۳)

۲۸- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. زیرا عَلم غیر عربی است.

۲۹- گزینه ۲ پاسخ صحیح است.

* ترجمه‌ی عبارت: «معلمان مدارس در آموزش دانش‌آموزان، تلاش میکنند.»

کلمه‌ی «معلمو» فاعل جمله و مرفوع با اعراب فرعی «واو» می‌باشد و نون آن در حالت اضافه شدن حذف گردیده است: مُعَلِّمُونَ الْمَدَارِسِ << تُعَلِّمُوا الْمَدَارِسِ.

۳۰- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «هَنَّ» که «ضمیر» می‌باشد به اسم «اولاد» اضافه شده است، بنابر این «مضاف‌الیه» بوده و با توجه به «مبنی» بودن («ضمایر» از کلمات مبنی می‌باشند)، «محلاً مجرور» می‌باشد.

۳۱- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. سایر گزینه‌ها: ۱) المسلمون عَلم نیست ، ۳) منصوب با اعراب فرعی حذف نون است ، ۴) مضاف‌الیه و محلاً مجرور است.

۳۲- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. زیرا نقش ضمایر «ی» و کلمه «الجنة» به ترتیب عبارتند از: مجرور بحرف جر محلاً، مضاف‌الیه و مجرور محلاً، مفعول‌به و منصوب محلاً، مفعول‌به دوم و منصوب.

۳۳- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. (حظ نصیب، قلب، الاذی) ۲ - موسی، الاذی ۳ - عیسی، المرضی، الموتی ۴ - جوارح، رب، تقوی

۳۴- اثنتا عشرة

۳۵- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در جمله مزبور، از جمع مذکر سالم کلمه «این» («بنون»، «بنین»)، برای تکمیل جمله داده شده، استفاده می‌شود. همانطور که می‌دانیم، اسماء مثنی و جمع مذکر سالم در صورتی که مضاف باشند، «نون» آنها حذف می‌شود. در عبارت مذکور، جمع مذکر سالم «این» (بنون) که نقش اسم فعل ناقصه «کان» را داشته و مرفوع است، برای «آمیّه» مضاف واقع شده است، به همین دلیل «نون» آن حذف شده و به صورت «بنو» در می‌آید. توجه: در جمع مذکر سالم، «ون» نشانه رفع و «ین» نشانه نصب یا جر است.

۳۶- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در جای خالی باید خبر «إِنَّ» که مرفوع است بیاید و چون اسم «إِنَّ» ضمیر «هَمْ» جمع مذکر است، خبر آن هم باید جمع مذکر (← فِرْحُونَ) باشد، همانا آن‌ها خوشحال‌اند و من هم به خاطر خوشحالی آن‌ها، خوشحال هستم!.

۳۷- الف» صحیح است. در گزینه ی «ب» باید تطالع به طالع تبدیل شود.

۳۸- صحیح

۳۹- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. ۱- رجعنا: بازگشتند (ص: بازگشتیم) ، شاهدنا: دیدند (ص: دیدیم) ، الحصیر: فرش (ص: حصیر) ، حزنا: غمگین شدند (ص: غمگین شدیم) ۳- لَمَّا: هنوز (ص: هنگامی که) رجعنا: برنگشته بودیم (ص: مانند ۱) ۴- لَمَّا: ترجمه نشده است (ص: مانند ۲) ، الجرة: ظرف (ص: کوزه)

۴۰- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. ۱- امتحان دادن (الامتحانات، جمع است نه مفرد) بیدار مانده بودند (در عبارت بعد از «کان» فعل ماضی نیامده تا به بعد ترجمه شود!) ۲- درس خویش (اولاً «دروس» جمع است ثانیاً ضمیر ندارد) می‌پردازند ... می‌مانند («کان» در ترجمه لحاظ نشده) ۴- دروس خود (در عبارت عربی ضمیر وجود ندارد) پرداختند ... کشیدند («کان» در ترجمه لحاظ نشده)

۴۱- تَنْجَحْنَ.

۴۲- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. صَفَحَ (گذشت کرد) - الطَّالِبُ الَّذِي (دانش‌آموزانی که) - كَانُوا قَدْ قَصَّرُوا (کوتاهی کرده بودند) - واجباتهم الدراسية (تکالیف درسی شان)

۴۳- الاستماع- حُسْنٌ (مضاف واقع شده پس تنوین نمی‌گیرد.)

الاستماع: مضاف‌الیه و مجرور حُسْنٌ: مفعول و منصوب

۴۴- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. لَيْتَ (کاش) - كُنْتُ أتعِبُ نفسي (ماضی استمراری: خود را سختی می‌دادم) قبل حُصُولِ (قبل از به‌دست آوردن) النتيجة السَّيِّئة (نتیجه ی بد)

۴۵- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. قاعده: معدود اعداد «۱۱ تا ۹۹»، «مفرد و منصوب» می‌باشند.

طبق قاعده بالا، برای عدد «اربع عشرة (۱۴)»، کلمه «عاصفة» را به عنوان معدود برمی‌گزینیم.

۴۶- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. به دلیل مونث بودن «سورة»، صفت آن نیز باید مونث باشد یعنی «سورة مکیة» صحیح است.

۴۷- نوشید: لاتشربوا- تحمل نمی‌کنیم: لا تتحملُ- خارج شوید: اُخْرُجوا

۴۸- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «انتشار» مصدر باب افتعال از ریشه ی «ن ش ر» است و معنی آن «پراکنده شدن» می‌باشد.

۴۹- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. قاعده: صفت (مشبیه) اگر برای بیان «رنگ» باشد، مذکر آن بر وزن «أفعل» و مؤنث آن بر وزن «فعلاء» است. کلمه خواسته شده، با توجه به معنی جمله، صفت «فرسا» بوده و باید در جنس، تعداد، اعراب و معرفه یا نکره بودن از آن تبعیت کند، پس باید کلمه‌ای «مذکر، مفرد، منصوب و نکره» باشد. در میان گزینه‌های داده شده، «أبيض» کلمه‌ای است «مفرد، مذکر و نکره»، بنابراین باید «منصوب» هم باشد تا بتواند صفت «فرسا» قرار گیرد. این کلمه، با توجه به اینکه صفت بر وزن «أفعل» است، از اسامی «غیر منصرف» بوده و بنابراین نمی‌تواند «تنوین» بگیرد. با توجه به توضیحات فوق، کلمه «أبيض» را برای تکمیل جمله داده شده انتخاب می‌کنیم.

۵۰- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. معدود اعداد «۱۰ - ۳» همواره بصورت جمع و مجرور ذکر می‌شود. در نتیجه گزینه‌های ۲ و ۳ نادرست‌اند.

همچنین این اعداد از نظر جنس مخالف معدود خود بکار می‌روند. باتوجه اینکه معدود در این جمله اسم مؤنث «طالبات» است. بنابراین عدد مذکر برای آن مناسب می‌باشد.

لازم به یاد آوری است که در این جمله «عدد» نقش خبر «إِنَّ» را داشته و به همین سبب مرفوع است.

۵۱- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. زیرا در گزینه ۲ به جهت اینکه «التلميذات» جمع مؤنث می‌باشد، بنابراین نصب آن باید با کسره «التلميذات» بیاید و در گزینه‌های ۳ و ۴ اعراب اسم و خبر «لیت» و «كَانَ» غلط است و می‌بایست به صورت «المسلمین»، «مُتحدون» و «أخاک، ذو» بیاید.

۵۲- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. کلمه «شریف» بر وزن «فعلیل» از صفات مشبیه بوده و لذا مشتق است. در سایر گزینه‌ها کلمات جامد آورده شده است.

۵۳- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. با توجه به معنی جمله، می‌توان به «مصدر» بودن کلمه «الطیران» پی برد.

ترجمه جمله: «پرندگان کوچک، پرواز کردن را آموختند».

۵۴- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. ۱- قاضٍ (ص: قاضياً، اسم منقوص در حالت نصب علامت اعرابش ظاهری است) ۳- الهدی (ص: الهدی، اسم مقصور با ال تنوین نمی‌گیرد.) ۴- الراضی (ص: الراضی: اسم منقوص در حالت رفع دارای اعراب تقدیری است نه ظاهری)

۵۵- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. هرگاه فعل در نقش خبر مورد استفاده قرار گیرد باید در صیغه از مبتدا تبعیت کند. در این جمله نیز خبر که فعل است باید در صیغه از «التلمیذات» پیروی کند، لذا فعل نیز مانند «التلمیذات» باید جمع مونث باشد. بر اساس این قاعده «قَدْ فَكَّرْتُ» درست می‌باشد.

۵۶- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «ذا» از اسماء خمسہ می‌باشد. این اسمها هرگاه مفرد بوده و به غیر «یاء متکلم» اضافه شوند، معرب به حروفند و در این صورت رفع این اسامی با «واو»، نصب آنها با «الف» و جرّشان با «یاء» خواهد بود. در عبارت مزبور، «ذا» مفعولاً به و منصوب است. همچنین مضاف به «العِلْم» می‌باشد، بنابراین معرب به حروف بوده و نصب آن به «الف» می‌باشد (فاعل فعل «عَطَّم» ضمیر «أنت» مستتر می‌باشد). معنی عبارت: «دانشمند را بزرگ بدار».

۵۷- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. در افعال مضارع، در صیغه‌های جمع مونث، «ن» ضمیر است و به این دلیل در هنگام جزم حذف نمی‌گردد. فعل «تَعْرِفْنَ» در صیغه جمع مونث مخاطب مضارع می‌باشد و «نون» آن ضمیر متصل مرفوعی است. «ن» در بقیه گزینه‌ها، «نون عوض از رفع» نام داشته و در هنگام جزم و نصب، حذف می‌گردد.

۵۸- ثلاثة

۵۹- گزینه ۴ پاسخ صحیح سؤال است. «لَنْ» از حروف ناصبه بوده و عامل نصب است. «لَمْ» از حروف جحد است که عامل جزم است. «إِلی» از حروف جازه بوده و عامل جرّ است. «هَل» از حروف استفهام بوده و غیر عامل است.

۶۰- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. اولاً عدد دوازده دارای دو بخش است که بخش اول معرب و بخش دوم مبنی می‌باشد. عدد در این جمله نقش مفعول را دارد پس قسمت اول فعل باید منصوب باشد و نصب آن با «یاء» است. ثانیاً: هر دو بخش فعل از لحاظ جنس از معدود خود پیروی می‌کنند. «ورقة» مونث است پس عدد هم باید مونث باشد. طبق این موارد می‌توان گفت عدد «إِثْنَتَيْ عَشْرَةَ» مناسب می‌باشد.

۶۱- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «دراهم» که توسط عدد «ثلاثة» مورد شمارش قرار گرفته و باعث رفع ابهام از جمله داده شده است، «معدود (تمییز)» است و طبق قاعده اعداد «۳ تا ۱۰»، «جمع و مجرور» می‌باشد، اما این کلمه، جمع مکسر (درهم) بوده و هماهنگ با وزن «مفاعِل» است، بنابراین «غیرمنصرف» می‌باشد. با توجه به اینکه «نصب» و «جرّ» اسامی «غیرمنصرف» به «فتحه» می‌باشد، کلمه مجرور «دراهم» را به صورت «دراهم» به کار می‌بریم.

توجه: اقسام اسامی «غیرمنصرف»: عِلْم مؤنث، عِلْم أعجمی، صفتهای بر وزن «أفعل»، جمعهای مکسر هماهنگ با هم وزن با «مفاعِل» یا «مفاعِل» و اغلب اسم‌های ممدود.

۶۲- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. ۲- رزقنا (خبر عسی مضارع، ص: یرزقنا) ۳- وعظ (خبر اخذ مضارع، ص: یعظ) ۴- الفضیله (اسم لا نکره، ص: فضیله) - احسن (صفه علی وزن افعال ممنوع من الصرف، ص: احسن)

۶۳- مثنی: لیتکما تنصُرانِ المظلومینَ.
جمع: لیتَکُم تنصُرُونَ المظلومینَ.

۴- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. معدود اعداد ۳ تا ۱۰ همواره جمع و مجرور می‌باشد و این اعداد از نظر مذکر و مونث بودن بر عکس معدود خود می‌آیند، یعنی برای معدودهای مذکر از ثلاثة، اربعة، ... عشرة استفاده می‌شود و برای معدودهای مونث ثلاث، اربع، ... عشر بکار می‌رود. «طالب» مذکر است و جمع آن هم «طلاب» می‌باشد، لذا باید از ترکیب «اربعة طلاب» استفاده کرد.

۶۵- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. (بلبل و عجیب نکره‌اند چون هیچ علامتی برای معرفه بودن ندارند.)

۶۶- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. ۱- ابراهیم (ص: ابراهیم) ۲- رسائل (ص: رسائل) ۳- ابيه (ص: اباه) ۴- فاطمة (ص: فاطمة) و زمیلاتها (ص: زمیلاتها)
تذکر: ۱- «ابراهیم، رسائل و فاطمة» هر سه غیرمنصرف‌اند و تنوین نمی‌گیرند.

۲- «تکتاتب» از باب «تفاعل» است و در این باب طرفین شرکت‌کننده در انجام فعل به صورت معطوف آورده می‌شوند.

۶۷- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. مراحل مجهول کردن: ۱- حذف فاعل «الطالبة» ۲- مرفوع نمودن مفعول به عنوان نایب فاعل «الدرستین» ← «الدرسان» ۳- مجهول کردن فعل «کُتِبَتْ» ۴- مطابقت فعل مجهول و نایب فاعل «کُتِبَتْ» ← کُتِبَ. البته چون فعل در ابتدای جمله است نباید از لحاظ تعداد با نایب فاعل مطابقت داشته‌باشد.

۶۸- گزینه ۴ پاسخ صحیح سوال است. منظور از ترکیب وصفی همان صفت و موصوف می‌باشد. در گزینه ۴، «المظلوم» که در جنس (مذکر)، تعداد (مفرد) و معرفه یا نکره بودن (معرفه) از «أخ» تبعیت کرده است، صفت آن می‌باشد. لازم به ذکر است که ضمیر «ک» متصل به «أخا» مضاف‌الیه است.

۶۹- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. ۱- مظلومین (ص: مظلومی، نون جمع مذکر سالم هنگام مضاف واقع شدن حذف می‌شود) ۲- الاحسن (ص: احسن، مضاف ال نمی‌گیرد) مساعده (ص: مضاف تنوین نمی‌گیرد) ۳- والدیننا (ص: والدیننا نون مثنی هنگام مضاف بودن حذف می‌شود)

۷۰- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. شروع ... می‌کنند (بدأت، فعل ماضی: شروع کرد یا کردند، که فعل بعد از آن می‌تواند به صیغه مصدر جمع شود، شروع ... به نوشتن کردند)

۷۱- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «من» شرطیه در ابتدای جمله آمده و فعل و جواب شرط را مجزوم می‌کند. در سایر گزینه‌ها به ترتیب «من» از نوع «موصول، استفهام و موصول» است.

۷۲- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. لَمَّا + ظَهَرَ (هنگامی که آشکار شد) - عَجَزَ المشرکینَ (ناتوانی مشرکان) - عَنِ الإیتیانِ (از آوردن) - بمثل القرآنِ (همانند قرآن) - آمَنُوا به (به آن ایمان آوردند)

۷۳- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «بَعْدُ» اسمی است منصوب که متضمن معنای «فی» می‌باشد و (در اینجا) نشان دهنده زمان وقوع فعل است، به همین جهت، «مفعولٌ فیه» یا «ظرف» نام می‌گیرد.

ترجمه: «و خداوند آبی را از آسمان فرو فرستاد، که زمین را بعد از مرگش، بوسیله آن، زنده کرد.»

۷۴- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. ۲- زودتر (قَبیل: کمی قبل، اسم مصغر) فی طریق در ترجمه فارسی لحاظ نشده عبور کردم (در جمله عربی وجود ندارد) رودی کم عرض (نَهر: نهر کوچک مصغر)

۳- ولی (در جمله عربی موجود نیست) بعد از (بَعید: کمی بعد از، مصغر) نهر بزرگی (نَهر: نهر کوچک) نهر کوچک (معرفه، نَهر: نهری کوچک، نکره) ۴- من از رودخانه گذر کردم ... (چنین موضوعی در جمله عربی وجود ندارد!)

۷۵- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «ساحه» مجرور به حرف جر «قِتال» مصدر باب مفاعله (فعال) و مضاف الیه و مجرور، «شاهدوا» فعل ماضی برای غائبین و از باب مفاعله، «كثرة» مفعول به و منصوب «اعداء» مضاف الیه و مجرور به کسره، «قِلَّة» معطوف به «كثرة» و منصوب و «عَدَدٌ» مضاف الیه و مجرور است.

۷۶- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. اعداد ۱۰-۳ از لحاظ جنس، مخالف معدود خود بکار می‌روند پس با توجه به مذکر بودن «دفاتر» و مونث بودن «محفظات» اعداد «سبعة و ثلاث» مناسب آنها می‌باشد.

۷۷- نائب فاعل: «نا» در اُخْرِجْنَا نوع: ضمیر بارز

۷۸- نائب فاعل: الصیام، نوع: اسم ظاهر.

۷۹- نائب فاعل: هو مستتر در اُنزِلَ. نوع: ضمیر مستتر

۸۰- نائب فاعل: الامور نوع: اسم ظاهر.

۸۱- نائب فاعل: القرآن نوع: اسم ظاهر.

۸۲- - البقره - ۲۸۶

۸۳- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. اولاً معدود اعداد ۳ تا ۱۰ همواره جمع و مجرور است که این موارد در همه‌ی گزینه‌ها رعایت شده است. ثانیاً این اعداد از لحاظ جنس مخالف معدود خود بکار می‌روند. در گزینه‌ی ۳ معدود کلمه‌ی مذکر «کتب» است پس عدد آن باید مونث باشد یعنی «أربعة» صحیح است.

۸۴- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. ۱) مانند‌گار کرد(أَبَقَى: باقی نهاد) - اهمیت ندارد (إصغاء: گوش دادن)

۲) در حوادث ... (حوادث: فاعل، للعجز: برای پیرزن)

۳) در اتفاقات ... (حوادث: فاعل) - صورتها (وجهاء: ج وجهه، سرشناس و و متشخص) - نگاه ... (إصغاء: گوش دادن)

۸۵- گزینه ۳ صحیح است. در گزینه‌های ارائه شده به ترتیب کلمات «بَعْدُ، قَبْلُ و عَدَا» ظرف زمان می‌باشند ولی کلمه «فوق» که در گزینه ۳ بکار رفته ظرف مکان است.

۸۶- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «أَسْتَشْهَدُ» فعل ماضی مجهول بوده و «أمیر» نایب فاعل آن است.

ترجمه جمله: «امیرالمومنین (ع) در سال چهل هجری به شهادت رسانده شد.»

۸۷- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. (اخ مضاف الیه ضمیر «ی» للمتكلم، فعلاجه اعرابه تقدیریه)

۸۸- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. تفوق: فعل ماض! (ص: يتفوق: خبر افعال مقاربه (أخذ) باید مضارع باشد) انتشار: ماض! (ص: يتشتر توضیحات گزینه ۱) ۳- يجعل: مضارع! (ص، جعل این فعل فقط صیغه‌ی ماضی آن از افعال شروع و مقاربه است!)

۸۹- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «ما كان قد قَبِلَ»: قبول نکرده بود (ماضی بعید منفی).

۹۰- گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

گزینه ۱ «۱): ابراهیم (ص: ابراهیم، ممنوع من الصرف و تنوین نمی‌پذیرد). بیت (ص: بیت، مفعول به).

گزینه ۲ «۲): مکه (ص: مکه، ممنوع من الصرف). المکرمة (ص: المکرمة، تنوین با «ال» یک کلمه جمع نمی‌شود).

گزینه ۳ «۳): فلسطین (ص: فلسطین، ممنوع من الصرف).

۹۱- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «أخ» از اسماء خمسه است و اسماء خمسه اگر مفرد و مضاف به غیر «باء» متکلم باشند اعرابشان به حروف است و رفع، جرّ و نصب آنها به ترتیب به «واو»، «یاء» و «الف» می‌باشد. کلمه «أخ» در گزینه ۱، مجرور است. «المؤمن» هم که صفت آن است باید در اعراب از آن تبعیت کند، لذا باید مجرور باشد (یعنی «المؤمن» باشد) در حالی که منصوب است، بنابراین نادرست است. اما در سایر گزینه‌ها، صفت از موصوف در ۴ مورد «اعراب، جنس، تعداد و معرفه یا نکره بودن» تبعیت کرده است.

۹۲- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «نَ» در صیغه‌های «جمع مونث مضارع»، ضمیر متصل مرفوعی است و به همین دلیل است که در هنگام جزم، حذف نمی‌گردد. «یذهبن» فعل مضارع از صیغه «جمع مونث غایب» است.

۹۳- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «هم» ضمیر منفصل مرفوعی است. «هم» در «صلاتهم» ضمیر متصل مجرور است.

۹۴- احدى عشرة

۹۵- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. اُخْتَيَّ (اختین + ی، حذف نون المثنی بسبب الاضافه) «عَلِيَّه، حُسَيْن، رُقِيَّه» اسم مصغرانند.

۹۶- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «لا»ی «امر غایب»، «نهی» و «نفی» بر سر فعل می‌آید. اما در اینجا «لا» بر سر اسم آمده و به معنای نفی مطلق است. همچنین در ترجمه به صورت «هیچ... نیست» معنی می‌شود. در نتیجه «لا»ی نفی جنس می‌باشد. خبر «لا» هم «من قتل» می‌باشد که «جار و مجرور» و شبه جمله است و محلاً مرفوع می‌باشد.

۹۷- گزینه ۲ پاسخ صحیح سوال است. در جمله فعلیه «کان... اسم «کان» ضمیر مستتر «هو» بوده و دو کلمه «مختال» و «فخور» خبرهای اول و دوم آن می‌باشند. با توجه به اینکه «کان» از افعال ناقصه است و عامل نصب «خبر» می‌باشد، می‌توان گفت که «مختالاً فخوراً» عبارت مناسب برای تکمیل جمله مورد نظر است.

۹۸- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «أب» از «اسماء خمس» می‌باشد. این اسامی هرگاه «مفرد» بوده و مضاف به «غیر یاء متکلم» شوند، اعرابشان به «حروف» است. در اینصورت «رفع» آنها به «واو»، «نصب» آنها به «الف» و «جر»شان به «یاء» خواهد بود. با توجه به این مطالب به بررسی گزینه‌ها می‌پردازیم:

۱- جاءَ أبوه: «أب» نقش «فاعل» را داشته و «مرفوع» است. «رفع» آن به «واو» می‌باشد.

۲- هذا أبوه: «أب» نقش «خبر» را داشته و «مرفوع» است. «رفع» آن به «واو» می‌باشد.

۳- سلمتُ علیّ أبیه: «أب»، «مجرور» به حرف جر «علیّ» بوده و «جر» آن به «یاء» می‌باشد.

۴- رأیت أبوه: «أب»، مفعول به فعل «رأیت» بوده و «منصوب» است، بنابراین باید به صورت «أباً» به کار رود.

۹۹- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «عَمَال» جمع مکسر «عامل» است.

۱۰۰- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در جمله داده شده، «هذه» مبتدا و محلاً مرفوع و خبر آن هم «ثورة» است. اسم «صارت» ضمیر مستتر «هی» می‌باشد. «الاسلامیه» نمی‌تواند مضاف الیه «نا» یا «ثورة» باشد زیرا این سه کلمه هر سه معرفه‌اند و کلمات معرفه نمی‌توانند بصورت ترکیب اضافی کنار هم آیند. پس «الاسلامیه» صفت «ثورة» است. صفت در چهار مورد «۱- جنس، ۲- تعداد، ۳- معرفه و نکره بودن، ۴- اعراب» از موصوف خود تبعیت می‌کند و «الاسلامیه» دقیقاً در این چهار مورد از «ثورة» تبعیت می‌کند.